

¹⁹Amikor a fáraó lovai a harci kocsikkal és a lovasokkal együtt a tengerbe értek, visszafordította rájuk az ÚR a tenger vizét, de Izráel fiai szárazon mentek át a tenger közepén. ²⁰Ekkor Mirjám prófétanő, Áron néneje, dobos volt, és kivonultak utána az asszonyok mind, dobosok és körtáncot járva. ²¹Mirjám így énekelt előttük: Énekeljétek az ÚRnak, mert igen felséges, lovat lovasával a tengerbe vetett!

A keserű víz édes lesz Máraiban

²²Ezután útnak indította Mózes Izráelt a Vörös-tengertől, és Súr pusztája felé vonultak. Már három napja mentek a pusztában, és nem találtak vizet. ²³Megérkeztek Máraiba, de nem tudták meginni a vizet Máraiban, mert keserű volt. Ezért is nevezték el azt a helyet Márainak. ²⁴Ekkor zúgolódni kezdett a nép Mózes ellen, és ezt mondta: Mit igyunk? ²⁵Ő pedig az ÚRhoz kiáltott segítségért, és az ÚR mutatott neki egy fát. Azt dobta bele a vízbe, és édessé vált a víz. Ott adott a népnek rendelkezéseket és törvényeket, és ott tette próbára őket. ²⁶Ezt mondta: Ha engedelmesen hallgatsz Istenednek, az ÚRnak szavára, és azt teszed, amit ő helyesnek tart, figyelsz parancsolataira, és megtartod minden rendelkezését, akkor nem bocsátok rád egyet sem azok közül a bajok közül, amelyeket Egyiptomra bocsátottam. Mert én, az ÚR, vagyok a te gyógyítód. ²⁷Azután elérkeztek Élímbe. Ott tizenkét vízforrás volt és hetven pálmafa. Ott ütöttek táborot a víz mellett.

¹Azután útnak indultak Élímből. Megérkezett Izráel fiainak egész közössége a Szín-pusztába, amely Élím és a Sínai között van, a második hónap tizenötödik napján, azután, hogy kijöttek Egyiptomból. ²És zúgolódni kezdett Izráel fiainak egész közössége Mózes és Áron ellen a pusztában. ³Mert azt mondták nekik Izráel fiai: Bárcsak haltunk volna meg az ÚR kezétől Egyiptomban, amikor a húsos fazekak mellett ültünk, és jóllakásig ehettünk kenyeret. Hát azért hoztatok ki bennünket ebbe a pusztába, hogy ezt az egész gyülekezetet éhhalálra juttassátok? ⁴De az ÚR azt mondta Mózesnek: Majd én hullatok nektek kenyeret a mennyből. Menjen ki a nép, és szedjen naponként egy napra valót. Ezzel teszem próbára, hogy az én törvényem szerint jár-e, vagy sem. ⁵Amikor a hatodik napon elkészítik azt, amit bevisznek, az kétszer annyi lesz, mint amennyit napról napra szednek. ⁶Ekkor azt mondta Mózes és Áron Izráel fiainak: Ma este megtudjátok, hogy az ÚR hozott ki benneteket Egyiptom országából. ⁷Reggel pedig meglátjátok az ÚR dicsőségét, mert meghallotta, hogy zúgolódtok az ÚR ellen. Mik vagyunk mi, hogy ellenünk zúgolódtok? ⁸Még ezt is mondta Mózes: Majd ad az ÚR ennetek este húst, reggel pedig kenyeret jóllakásig, mert meghallotta zúgolódásotokat, ahogyan zúgolódtok ellene. Mik vagyunk mi? Nem ellenünk zúgolódtok ti, hanem az ÚR ellen! ⁹Áronnak pedig azt mondta Mózes: Mondd meg Izráel fiai egész közösségének: Járuljatok az ÚR elé, mert meghallotta zúgolódásotokat! ¹⁰Amikor azután Áron Izráel egész közösségéhez beszélt, és a pusztára fordultak, az ÚR dicsősége megjelent a felhőben.

Az Úr fűrt és manna ad Izráelnek

¹¹Azután így szólt Mózeshez az ÚR: ¹²Meghallottam Izráel fiainak a zúgolódását. Ezért így szólj hozzájuk: Estére húst esztek, reggel pedig kenyérral laktok jól, és akkor megtudjátok, hogy én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek. ¹³Így történt, hogy még azon az estén fűrt szálltak oda, és ellepték a táborot. Reggel pedig harmat hullott a táborra körös-körül. ¹⁴Amikor fölszikkadt a lehullott harmat, apró szemcsék borították a pusztát, mintha apró dara lett volna a földön. ¹⁵Amikor meglátták ezt Izráel fiai, azt kérdezték egymástól: Mi ez? Nem tudták ugyanis, hogy mi az. De Mózes megmondta nekik, hogy ez az a kenyér, amelyet az ÚR adott nekik eledelül.

2Mózes 15,19-16,15

Sürgető szükség és a hatalmas Isten 2Mózes 15,19 – 16,15

Izráel népe hatalmas csodákat látott Egyiptomban. Isten tíz csapással sújtotta az országot, de a hébereket megkímélte. Az Úr megszabadította őket a rabszolgaságból és nagy vagyonnal távoztak Egyiptomból. Szárazon mentek át a Vörös tengeren, de az az őket üldöző egyiptomi hadsereg mind a vízbe veszett. Ezekután a pusztában gyalogoltak és elfogyott a vizük és az élelmük. A szükség sürgető volt. Olvasd el a 2Mózes 15,19 – 16,15 igeszakaszt!

1. Hogyan látod a igeszakaszban Isten gondoskodását? Ha fényképalbumot szerkesztenél az olvasottakból, hány és milyen fényképet tennél bele?
2. Mit tudunk meg a népről a bajok és csodák alapján? Látsz valami ismétlődést a nép magatartásában?
3. Mit tudunk meg Mózesről és Áronról abból, ahogy a helyzeteket kezelik?
4. Mit tudunk meg Istenről az igeszakasz alapján?
5. A saját életedben milyen csodákat tett az Úr? Hogyan reagáltál rá?
6. Milyen sürgető szükségben voltál életed során? Hogyan viselted? Mi volt a megoldás?
7. Látsz az életedben egy magatartási sémát? Mi az?
8. Milyennek ismerted meg eddig Istent? Hogyan bízhatnál jobban az Úrban?
9. Jelen pillanatban milyen szükségben vagy? Szerinted mi erre a megoldás? A múltbeli tapasztalataid segítenek abban, hogy nyugodt légy?

Gondolkodj el: Isten a maga hatalmával megtehetné, hogy mindent azonnal, kérés nélkül megadjon nekünk. Vajon miért nem teszi meg?

A felkészüléshez javasolt video: <https://www.youtube.com/watch?v=RrRhv1WtqBc&t>